

РЕШЕНИЕ

№ 3658

гр. С., 28.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 21-ВИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА Д. РОЗАЛИНОВА

като разглежда докладваното от ЕЛЕНА Д. РОЗАЛИНОВА Административно наказателно дело № 20221110202977 по описа за 2022 година

Производството е по реда на член 58д и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на С. С. К., ЕГН:***** срещу Наказателно постановление изх. № РД-05-0319/16.12.2021г., издадено от д-р Д.П. на длъжност „директор“ на Столична РЗИ, с което на жалбоподателката на основание чл. 209, ал. 4 от Закона за здравето е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 (триста) лева за извършено нарушение на разпоредбата на т.І, т. 31, б. „а“ от Заповед №РД-01-856/19.10.2021г. на Министъра на здравеопазването във вр.с чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от Закона за здравето.

В подадената жалба се посочва, че издаденото наказателно постановление е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществено нарушение на процесуалните правила, а наложеното наказание се явно несправедливо. Жалбоподателката е посочила, че изложената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната такава. Моли се за отмяна на наказателното постановление и присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателката редовно призована се явява лично и се представлява от адв. М.. Същият моли за отмяна на наказателното постановление, като посочва на първо място, че са налице допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, доколкото жалбоподателката К. е била с изтекъл сертификат за Ковид-19, а не без такъв, както е посочено в обжалваното наказателно постановление. На следващо място, посочва, че е налице разминаване между квалификацията посочена в акта за установяване на административно нарушение и в издаденото въз основа на него наказателно постановление. Процесуалният представител на жалбоподателката счита, че към момента на издаване на наказателното постановление процесната заповед е била отменена и в този смисъл следва да намери приложение разпоредбата на чл.3, ал. 2 от ЗАНН. Посочва се също, че разпоредбата

на т.30, б. „а“ от Заповедта въвежда задължение на лицата да имат валиден сертификат към момента на влизане в търговски обект, а не ако след влизане в обекта изтече действието да си правят нов тест. Моли се за отмяна на наказателното постановление и присъждане на направените по делото разноски.

Въззиваемата страна- директор на Столична Регионална здравна инспекция редовно призован не изпраща представител и не взема отношение по подадената жалба.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На 28.10.2021г. служители на Столична Регионална здравна инспекция извършили проверка на търговски център- МОЛ Сердика, находящ се в гр. С., бул. „АДРЕС. Лицата посетили търговски обект магазин „Peek and Cloppenburg“. На място същите установили лицето С. К., която заемала длъжността зам. управител на магазина. Във връзка със спазването на наложените в страната противоепидемични мерки на закрити обществени места, служители на СРЗИ поискали от лицето С. К. да им представи валиден сертификат за отрицателен тест във връзка с „Covid-19“ или аналогичен документ. Същата представила такъв, който бил с изтекла валидност преди няколко часа. Във връзка с това обстоятелство свидетелката Д. С. съставила на С. К. АУАН № 00971 от 29.10.2021г., в който посочила, че жалбоподателката е извършила нарушение на разпоредбата на точка I, т.31,б.„а“ от Заповед №РД-01-856/19.10.2021г. на МЗ. Съставеният АУАН бил връчен на жалбоподателката срещу подпис, като същата посочила, че има възражения по него.

На база на съставения АУАН, било издадено процесното наказателно постановление с изх. № РД-05-0319/16.12.2021г., издадено от д-р Д.П. на длъжност „директор“ на Столична РЗИ, с което на жалбоподателката на основание чл. 209, ал. 4 от Закона за здравето е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 (триста) лева. В обжалвания административен акт било посочено, че жалбоподателката е извършила нарушение на разпоредбата на т. I, т. 31, б. „а“ от Заповед №РД-01-856/19.10.2021г. на Министъра на здравеопазването във вр.с чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от Закона за здравето.

Същото било връчено на дата 25.02.2022г. на жалбоподателката срещу подпис.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитания в съдебното заседание свидетел Д. С. – актосъставител и свидетеля И.П.С., както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

Съдът намира, че следва да кредитира показанията на свидетелката Д. С. доколкото същите са логични, последователни и взаимнодопълващи се от показанията на свидетеля И.П.С.. Показанията на двете лица относно основните подлежащи на доказване в настоящия процес обстоятелства, а именно време, място, начин на извършване на деянието са подкрепящи и взаимнодопълващи се. В тази връзка съдът намира, че доколкото показанията и на двете лица са логични, убедителни и непротиворечащи си то следва да ги кредитира с доверие и да ги вземе предвид при изграждане на вътрешното си убеждение.

Допълнителен цялостен анализ на доказателствените материали не се налага, доколкото

установените обстоятелства се формират въз основа именно на такъв анализ.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, същият дължи проверка дали издадените от администрацията АУАН и НП отговарят на процесуалните изисквания на закона. В тази връзка, настоящата съдебна инстанция намира, че при съставянето на АУАН и съот. издаването на наказателно постановление са допуснати множество съществени процесуални нарушения.

На първо място, настоящата съдебна инстанция намира за нужно да отбележи, че съгласно нормата на чл. 209а, ал. 3 от Закона за здравето, нарушенията по чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ се установяват с актове, съставени от държавни здравни инспектори или от длъжностни лица, определени от директора на Регионалната здравна инспекция, длъжностни лица, определени от директорите на областните дирекции на Министерството на вътрешните работи, или длъжностни лица, определени от кметовете на общини. В настоящия случай актосъставителят, съгласно посочването в АУАН заема длъжността „главен инспектор“ в Столичния инспекторат при Столична община. В тази връзка, съдът счита, че същият следва да бъде изрично упълномощен от кмета на Столична община за съставянето на процесния акт. Доколкото по делото не бяха представени доказателства относно компетентността на свидетелката Д. С., съдът намира, че същата се явява некомпетентно да съставя актове лице. По делото не са налице още и доказателства за материалната компетентност на д-р Д.П. във връзка със съставянето на наказателни постановления. Във връзка с изложеното съдът приема, че АУАН и НП са издадени от лица без правомощия да съставят съответните актове, като нарушени са чл. 209а, ал. 3 от ЗЗ във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗАНН, както и чл. 209а, ал. 4 от ЗЗ във връзка с чл. 47, ал. 1 от ЗАНН. Липсата на компетентност на издателите на двата акта представлява съществено нарушение на процесуалните правила, което представлява самостоятелно отменително основание.

На следващо място, настоящата съдебна инстанция намира, че е налице и нарушение на разпоредбата на чл. 42, ал. 1, т. 5 респ. чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. В съставеният акт е посочено, че жалбоподателката е извършила нарушение на разпоредбата на точка I, т.31,б. „а“ от Заповед №РД-01-856/19.10.2021г. на МЗ и едва с наказателното постановление същата е санкционирана за нарушение на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ във връзка с т. I, 31 от Заповед № РД-01-856/19.10.2021 г. на министъра на здравеопазването. Несъответствието в правната квалификация на АУАН и НП е съществено процесуално нарушение, което също е довело до нарушаване на правото на защита на К. и съответно е възпрепятствало възможността на същата да разбере в какво именно се изразява допуснатото от нея нарушение.

Отделно от това, настоящата съдебна инстанция намира, че посочената като нарушена разпоредба на точка I, т.31,б. „а“ от Заповед №РД-01-856/19.10.2021г. на МЗ гласи *„Въведените противоепидемични мерки по т. 2, 4, 5, 6, 15, 17, 19, 20, 21, 25 и 26, може да не се прилагат при следните условия: б. „а“ 100% от персонала в съответния обект/лицата, заети с мероприятията са ваксинирани или преболедували COVID-19 или*

разполагат с отрицателен резултат от проведено преди влизане в обекта/мероприятието изследване, удостоверено с валидни документи за ваксинация, преболедуване или изследване по смисъла на [Заповед № РД-01-733 от 27.08.2021 г.](#) на министъра на здравеопазването и... “. Съдът счита, че същата разпоредба не създава правило за поведение и не въвежда конкретно задължение за лицата. Същата е посочена като изключение от задължението на лицата да спазват конкретни противоепидемични мерки и като възможност за същите. В тази връзка доколкото не въвежда конкретно правило за поведение, то същата не би могла да бъде нарушена както е посочил актосъставителя в съставения АУАН. Нормата, която въвежда съответно правило за поведение е именно разпоредбата на чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето, като същата е бланкетна такава и следва да бъде допълнена със съответната правна норма, която е нарушена, както правилно е посочил АНО в издаденото наказателно постановление. Същата обаче не е била посочена в съставения акт за установяване на административно нарушение и в тази връзка отговорността на жалбоподателката е ангажирана без на същата да и е било разяснено за какво именно нарушение се санкционира.

На следващо място, за пълнота съдът намира, че съгласно член 63, ал. 4 от ЗЗ в редакцията към ДВ брой 67 от 28.07.2020 г., при обявена извънредна епидемична обстановка министърът на здравеопазването въвежда със заповед временни противоепидемични мерки по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област. Въз основа на тази законова делегация е издадена и Заповед №РД-01-856/19.10.2021г. на МЗ на министъра на здравеопазването за въвеждане на противоепидемични мерки на територията на РБ, считано от 21.10.2021 г. до 26.10.2021 г. (отм.). Съдът възприема виждането, че посочената заповед има характера на нормативен административен акт по смисъла на член 75, ал. 1 от

АПК, независимо от посоченото в чл. 63, ал. 14 от ЗЗ, тъй като е налице колизия между нормата в ЗЗ и норма в АПК, който е акт с по-висок нормативен ранг, изхождайки от разбирането, че въпросната заповед има многократно действие за неопределен и неограничен брой адресати, а разпоредбите ѝ имат нормативен характер, то следва, че заповедта представлява нормативен административен акт по смисъла на чл. 75 от АПК, а не общ административен акт по смисъла на чл. 65 от АПК. Поради което е следвало заповедта да бъде обнародвана в Държавен вестник съгласно чл. 78, ал. 2 от АПК и чл. 5, ал. 5 от Конституцията на Република България. Тъй като не е била обнародвана, нормите ѝ не могат да послужат за попълване на разпоредбата на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ, която е бланкетна. Поради изложеното не е завършен фактическият състав по приемането на този нормативен акт (заповедта), за да може той да се превърне в задължителен за всички субекти на страната, като липсата на обнародването му поражда като правна последица неприлагането на въпросния акт и е самостоятелно основание за отмяна на процесното наказателно постановление.

Допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила и на материалния закон водят до извод за основателност на подадената жалба и обуславят отмяната на атакуваното НП.

**С оглед изхода на делото основателна се явява
своевременно заявената претенция на процесуалния
представител на жалбоподателя за присъждане на
сторените от последния разноски, изразяващи се в
адвокатско възнаграждение по договор за правна защита
и съдействие, приложен по делото в размер на 400,00 лева.**

**Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.1 от ЗАНН,
Софийски районен съд**

РЕШИ:

**ОТМЕНЯ Наказателно постановление изх. № РД-05-
0319/16.12.2021г., издадено от д-р Д.П. на длъжност
„директор“ на Столична РЗИ, с което на
жалбоподателката на основание чл. 209, ал. 4 от Закона за
здравето е наложено административно наказание „глоба“
в размер на 300 (триста) лева за извършено нарушение на
разпоредбата на т.І, т. 31, б. „а“ от Заповед №РД-01-
856/19.10.2021г. на Министъра на здравеопазването във
вр.с чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от Закона за здравето.**

**ОСЪЖДА Столична Регионална здравна инспекция ДА
ЗАПЛАТИ на жалбоподателката С. С. К., ЕГН:*****
сумата от 400,00 лева (четиристотин) лева
представляващи направени по делото разноски.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. С. на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

-

Съдия при Софийски районен съд: _____